

פיוט לשבת חנכה

מי כמוד ואין כמוד, מי דומה לך ואין דומה לך

אגדלה שם א-להי קשירי / על כי אני כרמו והוא נוטרי,
ולשמש לפניו מאז הקשירי / העם ההולכים בחשך ראו אור. (ישע' ט א)

בכל צרתי צר אף לו / אים דודי לי ואני לו,
ובתוך עדתי ידע את אשר לו / וירא א-להים את האור. (ברא' א ד)

גבר ידי וזרועותי הפיז / נתן בקולו קול רם ועזיז,
להדוף אויבי מפני העיז / ונבזה בהם עד אור. (שמואל א יד לו)

דרך קשתי מיעקב ככוכב / לתת לאיש כפרי דרכיו,
סיעני משמיו בצבאות מלאכיו / משמים נלחמו כל כוכבי אור (תה' קמח ג)

היום הזה אודה א-להי / הנותן במים עזים נתיבי,
ואגלני בכל דור מבין שוכבי / כי א-דני יהיה לך לאור. (ישע' ס יט)

ויהי בימי אמרפל / אנטיוכוס הרע המתגאה על שפל,
מלכות נתנה לו מאת שוכן ערפל / עטישותיו תהל אור. (איוב מא י)

זמם עצה על זרע ישראל / גוי רע עויל ומתגאל,
לשכח אש-דת מעם בחיר א-ל / והחשכתי לארץ ביום אור. (עמוס ח ט)

חשב בלבו להשכיחם תורתם / ולהנחילם דת חדש לא שערום אבותם,
יצחק אברהם ויעקב איש תם / צדיקים כאור נגה הולך ואור. (משלי ד יח)

טפסרים שלח בכל גבולם / להעמיד צלמים לעבוד אילים,
ולקרע ברה כעבד נכלם / לפני עינים להם ולא יראו אור. (תה' מט ט)

יעצו להפר ברית אבות גם בנים / אשר כרת עמנו שוכן מעונים,
לבלתי עבד אשרים וחסנים / כי לכדך אתה הכינות מאור. (תה' עד טז)

כבואם ירושלים היא העיר הגדולה / השביתו שמחתה ששונה וגילה,
ואסרו עליהם ברית המילה / אף חשך ישופני ולילה אור. (תה' קלט יא)

למחות אמונת א-ל אחד מלבבות / זממו בגזרם בשביעי לא תשבת,
עשות הפצים וטי"ת ולק"ד אבות / יעצו עלי שמים חשף לאור. (תה"ה ס)

מהרו בידם את נפשם להשים / חסידיך קדושיך מבטן צמוסים,
ונהרגו בידי ערלים מאוסים / אותי נהג וילך חשף ולא אור. (איכה ג ב)

נהגו בי אז הם פרודפים וכנושים / אז למלך תבאנה שתיים נשים,
שכניהן גזרו למרות גזר יוקשים / להשיב נפשם מני שחת לאור. (איוב לג ל)

סבבום פעקנא יונים ארורים / להשליכם לאבדון מראש בול הרים,
וכניהן הרפים אתן קשורים / פעוללים לא ראו אור. (איוב ג טז)

עניה סערה בקבוץ בניה / עומדים עקודים לפני מעניה,
המלך יושב ושוחק לפנייה / יעתה לא ראו אור. (איוב לז כא)

פנה ברשעו אל גדול הבנים / ומחמאות פיו רכו משמנים,
לצלם חוש ונפל על פנים / עד אשר לא תחשף השמש והאור (קהלת יב ב)

צחק עליו בן האלמנה / אשר שמה בישראל חנה,
אמר טוב לי היות כמדמנה / כי אשב בחשף א-דני לי אור (מיכה ז ח)

קצרף המלך על הבן הסורר / וצוה במקורה את בשרו לגרר,
וזעק אם ואחים אז עורר / ביום ההוא לא יהיה אור. (זכריה יד ו)

רשע החל החל וגמור / ביום אחד כרם חמד לזחר,
רמה יד עם משולים לחמור / אי זה הדרף יחלק אור. (איוב לח כד)

שמו שמים על זו הצרה / תמו נספו מעבירי מסורה,
שאי קינה וזעקי מרה / לא יהיה לך עוד השמש לאור. (ישעיה ס יט)

תחנתי עלתה לפני שוכן מעונים / אמר לגאלני ביד עם פהנים,
לא-דני הקדשו נששה חשמנים / כאחד טובים ומתוק האור. (קהלת יא ז)

אמרת משה בפיהם שגורה / מי לא-דני אלי מבין עובדי עברה,
נאספו לוי האמונים לעזרה / א-לוה עליהם והופיע אור. (איוב לו טו)

באו נמרצים לנקם נקמתם / והקריזו קרד על צוררי דתם,
תקעו בשופר לכנס עדתם / יודעי תרועה א-דני באור. (תה' פט טז)

יזיהרו בגבורה כזהר רקיע / לארץ נצחם של יונים הגיע,
ומזבחותם לנתץ ומצבותם להבקיע / להתהלך לפני א-להים באור.
(תה' נו יד)

גם מאריות גברו ומנשרים קלו / גדודי גדודים לפנייהם נפלו,
שרועים שדודים עת בהם קטלו / יקוד כיקוד אש והיה אור. (ישעי' יז)

דביר קדשך מידם חננו / ועל מצבו השפל קוננו,
וחנכו המזבח או-אז רננו / ולכל בני ישראל היה אור. (שמות י כג)

בטהרה באו אל היכל קדשך / ובנו מנורה להאיר לפניך,
לדרך יצאו ויקחו אליך / שמן זית זך כתית למאור. (ויקרא כד ב)

נעם לפניך ריח חנונים / בעשותם שלחן טהור ועליו חונים,
כל כליו ואת לחם הפנים / ואת מנורת המאור. (שמות לה יד)

זיו אפם נהר עת מצאו פך תם / בלשכת הכהן וחתום בחותם,
והדליק מסנו שמונה ימים נרותם / בן אהרן הכהן שמן המאור.
(במדבר טז טז)

כרבות לך עלינו נסים / אתה עלינו ואנו עליך ששים,
הן לך לבדך כל המעשים / אמר יהי אור ויהי אור. (בראשית א ג)

אשרי המבין צפוני סודות / היו מני קדם עתידות,
לאהרן קדושו עת השק עתודות / כי נר מצוה ותורה אור. (משלי יג ט)

יעשו כל עמך ככהנים תמימים / בהדליקם לפניך שמנה ימים,
גאלנו מהרה אדון עולמים / כי עמך מקור חיים באורך נראה אור.
(תה' לו י)